

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینة ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۱۲ اگست ۲۰۱۵

طبقه کارگر و لغو تحریم ها!

یکی از تم های تبلیغاتی دولت روحانی برای فریب کارگران که اخیراً با حرارت هر چه بیشتری هم مطرح می شود مربوط به توافق هسته ئی وین می باشد. پس از این توافق، مبلغین آشکار و پنهان این دولت با هزار ترفند سعی دارند به کارگران بقبولانند که با مذاکراتی که انجام داده اند ، تحریم ها لغو گشته و دولت از یک طرف در فروش نفت محدودیت های سابق را نداشتند و در عین حال امکان استفاده از پول های بلوکه شده را به دست خواهد آورد و از طرف دیگر سرمایه های خارجی هم وارد بازار ایران شده و با سرمایه گذاری های خود باعث رشد تولید گشته و با بیکاری مقابله خواهد شد. با ارائه چنین تصویری از پی آمد توافق هسته ئی، آن ها با فریبکاری عنوان می کنند که گویا نتیجه به سود کارگران و زحمتکشان شده و زندگی آن ها رو به بهبود خواهد رفت.

مثلاً وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با این ادعا که گویا "دولت تدبیر و امید" روحانی "توانست با شش قدرت دنیا بنشیند و برای اولین بار پرونده کشوری که در ذیل فصل ۷ منشور به شورای امنیت آورده شده بود با گفت و گوی پیروزمندانه از آن خارج شد"، مدعی شده است که "امروز خوشحالیم که هم حق خودمان را گرفتیم و هم شرایطی را برای سرمایه گذاری فراهم کردیم. اکنون ممنوعیت صادرات صنایع دستی به امریکا برداشته شده و امیدوارم کارگران قالیباف ما که عرصه خوبی برای آن ها به وجود آمده ، بتوانند از رونق این صنعت بهره مند شوند." اما دروغین و فریبکارانه بودن این تبلیغات را به طور هر چه عینی تر با رجوع به تجربه های زندگی واقعی می توان بر ملا ساخت. تا آن جا که به دولت بر می گردد که گویا با لغو تحریم ها سرمایه گزافی نصیبش شده و از این طریق فرجی در زندگی کارگران خواهد گشود می توان خود واقعیت را گواه گرفت. کسی فراموش نکرده است که در دوره ای با بالا رفتن قیمت نفت میلیاردها دالر نصیب دولت شد اما این امر هرگز باعث نشد که کمترین بهبودی در وضع زندگی کارگران و زحمتکشان ما حاصل شود. در حالی که آن میلیاردها دالر باعث فرجه تر شدن دولتمداران شد و تنها حساب های بانکی آن ها را پر تر کرد.

پرونده دزدی های سرسام آور در رژیم جمهوری اسلامی بر همگان آشکار است و همه می دانند که چگونه هر دولتی در این رژیم بر سر کار آمده دولت فاسدی بوده و از رئیس جمهورش گرفته تا معاونان و مشاوران و خلاصه همه دست اندرکاران در درجه اول کوشیده اند درآمدهای دولت را به حساب های بانکی خود واریز کنند. بنابراین هیچ دلیلی وجود ندارد که این بار نیز با لغو تحریم ها و فروش آزادانه نفت و سرمایه هائی که دولت فاسد روحانی به دست می آورد همان دزدی ها و بریز و بیاش ها صورت نگیرد که نتیجه همه این ها فرجه تر شدن مشتی سیاستمدار و سرمایه داران

در ارتباط با آن‌ها و افزایش فقر و بدبختی در جامعه خواهد بود. بنابراین از این جنبه واضح است که لغو تحریم‌ها بهبودی در زندگی کارگران و زحمتکشان به وجود نخواهد آورد.

در مورد این فریبکاری نیز که گویا سرمایه‌داران خارجی در ایران سرمایه‌گذاری کرده و این امر باعث رشد تولید و مقابله با بیکاری خواهد شد، اولاً همان سرمایه‌داران خارجی از قبل اعلام کرده‌اند که حجم سرمایه‌گذاری‌هایشان در ایران زیاد نخواهد بود و تازه بیشتر شامل صدور کالا خواهد بود. ثانیاً عمق فریبکاری در این مورد آن‌گاه بیشتر عیان می‌شود که به عمق بحرانی که نظام سرمایه‌داری ایران (که با همه تار و پود خود به امپریالیسم وابسته است) در آن گرفتار می‌باشد توجه شده و به یاد آوریم که موج فزاینده بیکاری که امروز جامعه ایران را فرا گرفته زائیده بحران سرمایه‌داری حاکم بوده و این بیکاری در چنان ابعادی قرار دارد که چنان سرمایه‌گذاری‌هایی هرگز قادر به مقابله با آن نمی‌باشند. در واقع، این موج عظیم بیکاری از آن‌جا که زائیده بحران سرمایه‌داری حاکم است تا این بحران پا برجاست نه تنها فرو نمی‌نشیند بلکه همان‌طور که شاهدیم هر روز نیز فروتر می‌گردد.

اما راجع به سخنان فریبکارانه وزیر کار دولت روحانی که گویا با از بین رفتن ممنوعیت صادرات صنایع دستی به امریکا، این صنعت رونق گرفته و کارگران قالیباف از آن بهره‌مند خواهند شد، باید گفت که در مقابل چنین ادعایی نه فقط کارگران قالیباف بلکه همه کارگران و زحمتکشان ایران نمی‌توانند جز با پوزخند تمسخرآمیز با آن برخورد کنند. چرا که تجربه به آن‌ها آموخته است که صاحبان این صنایع همچون همه سرمایه‌داران در ایران با "رونق" دادن به کسب خود تنها بر شدت استثمار کارگران افزوده و باعث می‌شوند که کارگران در شرایط کار و زیست بسیار اسفناکی دست و پا زنند. از این رو اگر هم به اصطلاح رونقی در صنایع دستی به وجود آید این تنها باعث فرجه‌تر شدن سرمایه‌داران این بخش خواهد شد نه این که تغییری در شرایط زندگی بسیار دشوار و آسف انگیز کارگران قالیباف به وجود آید.

بنابراین، همه واقعیات بیانگر دروغین بودن تبلیغاتی است که از طرف خود رژیم و نیروهای راست و سازشکار در ارتباط با گویا "بهره‌مند" شدن کارگران و زحمتکشان ما از لغو تحریم‌ها منتشر می‌شود. آن‌ها علت مشکلات کشور و رنج و درد ستمدیدگان را صرفاً به گردن تحریم‌های قدرت‌های امپریالیستی انداخته و چنین جلوه می‌دهند که با لغو تحریم‌ها شرایط زندگی کارگران رو به بهبودی خواهد رفت. اما واقعیت این است که شرایط زندگی و خامت بار کارگران و زحمتکشان، ابعاد بسیار گسترده بیکاری در جامعه، کارتن‌خوابی و عوارض و مصیبت‌های فراوان ناشی از بیکاری در ایران صرفاً از تحریم‌ها ناشی نشده‌اند که با لغو تحریم‌ها از میان بروند. کارگران ما خود به خوبی می‌دانند که مثلاً قبل از تحریم‌ها هم دولت و سرمایه‌دارها دستمزدها را در حد رشد تورم افزایش نمی‌دادند، می‌دانند که قبل از تحریم‌ها هم از پرداخت حداقل حقوق پذیرفته شده امتناع می‌کردند. پس آن‌چه واقعی است و باید روی آن تأکید کرد این است که شرایط شدیداً طاقت‌فرسای کنونی که کمر کارگران و زحمتکشان ما را خم نموده حاصل سیستم سرمایه‌داری حاکم بر ایران و نتیجه بحرانی است که این سیستم دچار آن می‌باشد.

ایران به عنوان یک کشور تحت سلطه امپریالیست‌ها دارای یک اقتصاد بیمار می‌باشد و از چنین اقتصادی نمی‌توان انتظاری جز آنچه عرضه می‌دارد، داشت. تا زمانی که نظام سرمایه‌داری بر جامعه ما حاکم است برای کارگران، در به همین پاشنه خواهد چرخید و فرجی در زندگی آن‌ها حاصل نمی‌شود. آن‌ها همچون مرغ عزا و عروسی چه در دوره رونق سرمایه‌داری و چه در دوره بحران آن باید جان بکنند تا سرمایه‌داران زالو صفت با مکیدن خون آن‌ها هر چه بیشتر فرجه شوند، وضعی که در سیستم سرمایه‌داری وابسته ایران با نمود هر چه آشکارتری در مقابل دید همگان قرار دارد. از این روست که برای دست‌یابی به رفاه و آزادی و رهایی از ظلم و ستم، کارگران ما باید کل این نظام و

رژیم جمهوری اسلامی به مثابه رژیم مدافع این سیستم را هدف مبارزات خود قرار دهند. تنها با رسیدن به چنین هدفی است که تغییری واقعی در زندگی کارگران به وجود خواهد آمد.

به نقل از : ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۸ ، تیر ماه [سرطان] ۱۳۹۴